หิมะบนยอดเขาคิลิมานจาโร

The Snows of Kilimanjaro ✦ Ernest Hemingway

แคนอริญ แสงทอง : แปล

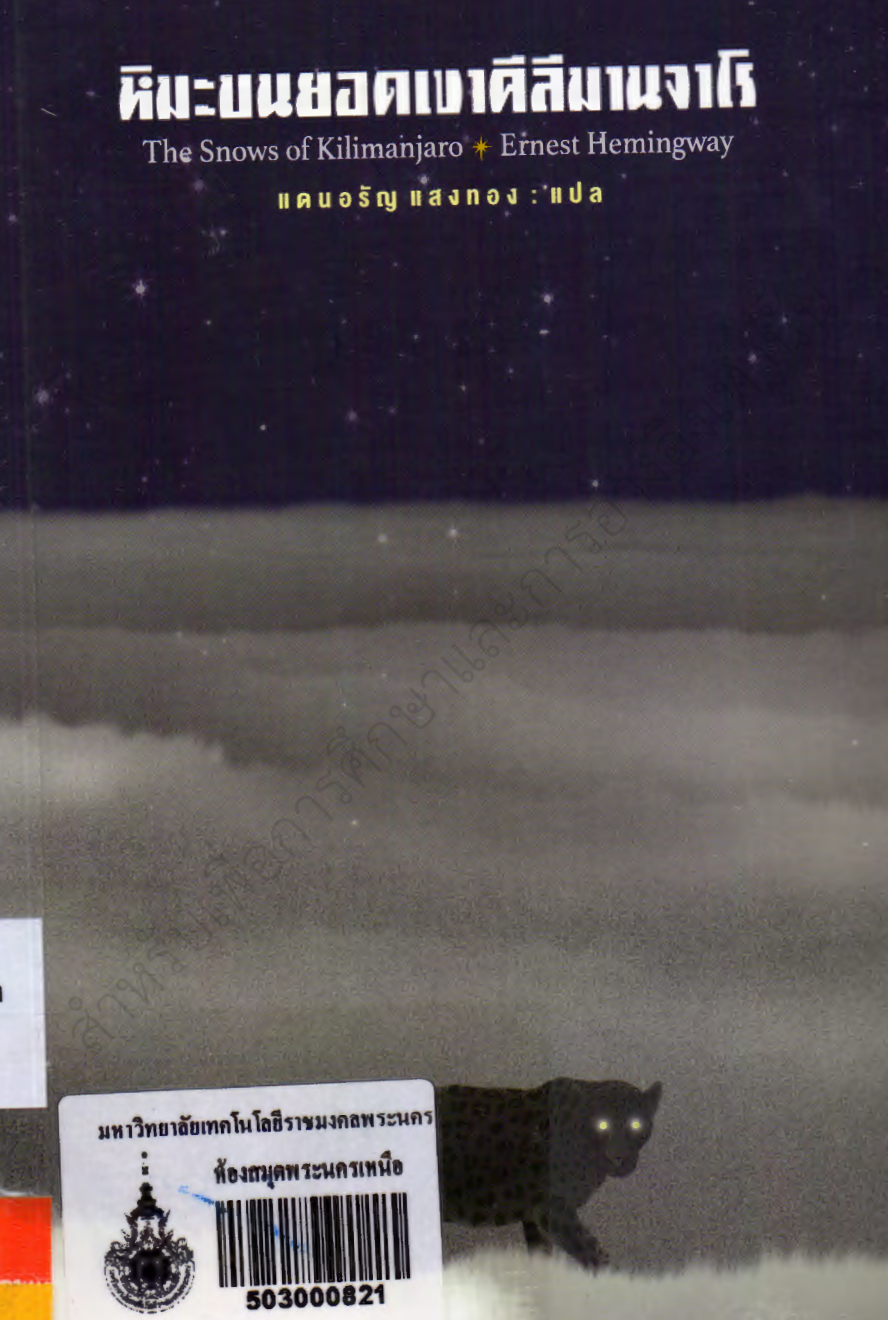

สำนักวิทยบริการฯ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ห้องสมุดพระนครเหนือ
503000821

จากผู้แปล

แฮร์รี่ตัวเอกของ 'ฯคีลีมานจาโร' คิดถึงการเขียน ฝันถึงการเขียนและแม้แต่พูดถึงการเขียนออกมาตรง ๆ ตัวเฮมิงเวย์เองในความเป็นจริงก็ได้กระทำเช่นนี้อยู่หลายครั้งหลายคราซึ่งปรากฏกระจัดกระจายอยู่ในข้อเขียนต่าง ๆ นานาของเขา เขายังได้สำแดงทัศนะเกี่ยวกับการอ่านไว้หลายต่อหลายครั้งอีกด้วยเช่นกัน เหล่านี้ถือเป็นทัศนะเกี่ยวกับวรรณกรรมของเขา

'กรีนฮิลล์ออฟแอฟริกา' ถูกเขียนขึ้นในเวลาใกล้เคียงกับ 'ฯคีลีมานจาโร' และมีความเกี่ยวพันกัน แต่ด้วยมารยาทของกัลยาณชนเฮมิงเวย์ย่อมปฏิเสธเสียงแข็งว่าเขาไม่ใช่แฮร์รี่ กระนั้นเราก็รู้ได้ว่าเขาพูดเช่นนั้นเพียงเพราะต้องการแสดงความสุภาพ ใน 'กรีนฮิลล์ออฟแอฟริกา' เขาพูดถึงนักเขียนในอุดมคติคนหนึ่งและร้อยแก้วในอุดมคติที่นักเขียนผู้นั้นอาจจะเขียนขึ้นมาได้ หากว่าเงื่อนไขต่าง ๆ มันจะเอื้ออำนวย แต่เขาฉลาดพอที่จะไม่ระบุว่านักเขียนผู้นั้นคือตัวเขาเอง เขาเกรงว่ามันจะเป็นการวางเชื่องหรือโอ้อวด แต่ความนัยอันแฝงเร้นของการพูดคุยอย่างไม่อึนังขังขอบนั้นก็คือ การบอกกล่าวอย่างเงียบเชียบและเฉียบขาดว่า 'หากว่ามันพอที่จะทำได้ ข้านี่แหละที่จะเป็นผู้ทำมันเอง'

ไม่นานหลังจาก 'ฯคีลีมานจาโร' และ 'กรีนฮิลล์ออฟแอฟริกา' เขาก็เขียน 'ฟอร์ฮูมเดอะเบลล์ทอลล์' ซึ่งใช้ฉากสงครามกลางเมืองอันวินาศสันตะโรในสเปน และเขียนถึงเรื่องราวของความรักอันละเอียดอ่อนสดสวยแกมไปกับความหฤหรรษ์ของกามารมณ์ในสัดส่วนอันลงตัวชนิดไม่เคยมีนักเขียนคนใดทำได้มาก่อน และในที่สุดวันหนึ่ง เขาก็เขียน 'ดิโอลด์แมนแอนด์เดอะซี' อันเป็นร้อยแก้วในอุดมคตินั้น! •

หิมะบนยอดเขาคีลีมานจาโร

คีลีมานจาโรคือภูเขาที่มีหิมะห่มปกอันมีความสูงเสียดฟ้าถึง 19,710 ฟุตนั่นเทียว, และได้รับการกล่าวขวัญว่าเป็นภูเขาสูงสุดในทวีปแอฟริกา. ยอดสูงสุดทางด้านตะวันตกของมันนั้น พวกชนเผ่ามาไซเรียกมันเป็นภาษาของเขาว่า 'เอ็นกาเยเอ็นกาอี', อันมีความหมายว่า 'นิวาสสถานแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า' นั่นเองแล. ไม่ใกล้ไม่ไกลจากยอดสูงสุดทางด้านทิศตะวันตกนั้นปรากฏสิ่งประหลาดอย่างหนึ่ง, คือซากร่างอันแห้งเกราะและขัดแข็งที่อมะลื่อของเสือดาวตัวหนึ่ง. ยังไม่มีผู้ใดให้อรรถาธิบายได้ว่า ไอ้เสือดาวตัวนั้นมันระเห็จขึ้นไปเสาะแสวงสิ่งใดในระดับความสูงอันลิบลิ่วเยี่ยงนั้น.

สำนักวิทยบริการฯ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

"ที่มันสุดประเสริฐเป็นอันมากก็คือ มันไม่ยักกะเจ็บเลยน่ะจ๊ะ," ชายผู้นั้นกล่าวขานออกมาอย่างเรื่อยเจื้อย. "ก็อีที่นี้แหละ ที่เราจะรู้ได้ว่า มันเริ่มเล่นงานเราเข้าให้แล้วล่ะจ๊ะ."

"มันไม่เจ็บเอาเลยหรือคะ?"

"ไม่เจ็บเอาเสียเลยแม้แต่น้อยจ๊ะ. ขอโทษอย่างสุดซึ้งนะจ๊ะเรื่องกลิ่น. เธอคงผะอืดผะอมแย่."

"ไม่เอาค่ะ! อย่าพูดอะไรอย่างนั้นเลยค่ะ."

"ดูไอ้นกเปรตพวกนั้นซี," ชายผู้นั้นจำนรรจา. "มันมาเพราะเห็นฉันกำลังนอนแบ็บใกล้ตาย หรือมันมาเพราะได้กลิ่นบาดแผลของฉันกันแน่?"

เตียงสนามที่เขานอนระอิดระอาอยู่นั้น มันวางอยู่ใต้ร่มเงาอันกว้างขวางของต้นมิโมซ่า และในขณะที่เขามองผ่านเงาไม้ออกไปยังทุ่งอันรกร้างกันดารนั้น เขาก็ได้เห็นว่ามันมีแร้งใหญ่สามตัว ซึ่งต่างก็ชุกตัวเก็บขาหมอบรอคอยอยู่ด้วยจุดประสงค์อันแสนสามานย์, ในขณะที่สูงขึ้นไปในนภากาศนั้น พลพรรคของ

มันอีกสิบกว่าตัวก็กำลังร่อนถลาพะเยิบพะยาบคุมเชิงอยู่, เงาของไอ้เจ้าพวกนี้มันฉวัดเฉวียนวูบวาบอยู่เหนือผืนดิน.

"ไอ้แร้งผีห่าฝูงนี้ มันมาสังเกตการณ์ดูอยู่บนฟ้าตั้งแต่วันที่รถบรรทุกพังโน่นแล้ว," ชายผู้นั้นเอ่ยเอื้อนอีก. "แต่นี่เป็นครั้งแรกที่พวกมันบางตัวลงมาสอดแนมบนดิน. ฉันน่ะตั้งใจสังเกตสังกาโดยพินิจพิเคราะห์ถี่ถ้วนเลยล่ะจ๊ะ ถึงวิธีการเซยิบซยับปีกและกิริยาท่าทีอื่น ๆ ของพวกมัน ในขณะที่พวกมันลอยละล่องฟ่องฟ้าอยู่. ฉันทำเช่นนั้นก็เพราะว่า สักวันหนึ่งฉันอาจต้องเขียนถึงมันเข้าน่ะจ๊ะ เวลาที่ฉันต้องเขียนร่ำเขียนเรื่องชาย. มานึกถึงอะไรพรรค์นั้นเข้าในเวลานี้ก็ได้แต่ทุเรศตนเองฉิบหาย."

"อย่านึกคิดอะไรอย่างนั้นเลยค่ะ." หล่อนปราม.

"นี่ฉันก็เพียงแต่หาเรื่องพูดไปอย่างนั้นเองเท่านั้นหรอกจ๊ะ, ได้พูดจาอะไรเสียบ้างมันก็คลายทรมานลงเยอะ. แต่ว่าฉันไม่ได้อยากทำให้เธอรำคาญหรอกนะ."

"ดิฉันก็ไม่ได้ขุ่นเคืองรำคาญเลยนี่นา." หล่อนตอบคำอย่างสงบ. "เท่าที่ผ่านมา ดิฉันออกจะกระสับกระส่ายอยู่บ้างในข้อที่ว่า ในภาวการณ์อย่างนี้ เราช่างทำอะไรกับมันเอาไม่ได้เสียเลย. ดิฉันคิดว่า เราทำได้เพียงแค่ต้องตั้งสติให้ดีไว้เท่านั้นและรอคอยจนกระทั่งเครื่องบินจะมา."

"หรือจนกว่าเครื่องบินมันจะไม่มาน่ะแหละ."

"ได้โปรดบอกดิฉันมาเถอะนะคะ ว่าดิฉันควรทำอะไรบ้าง. ดิฉันคงพอจะหาทางทำอะไรได้บ้างอยู่หรอกนะคะ."

"เธอก็ตัดขาไอ้ช้างที่เน่าของฉันนี่ออกเสียซิ มันจะได้จบเรื่องยุ่ง, แต่จะว่าไปแล้ว มันอาจไม่จบแค่นั้นก็ได้. หรือไม่เธอก็

สามารถยืมและติดตามหนังสือใหม่ได้ที่ ระบบห้องสมุดอัตโนมัติ Walai Autolib

https://lib.rmutp.ac.th/bibitem?bibid=b00110055

สำหรับเพื่อการศึกษาและการอ้างอิงเท่านั้น